

هو الله

احبای الهی علیهم بهاء الابهی

مازندران

هو الله

اللهم يا الهی و محبوبی هؤلاء عبادک الذين سمعوا ندائك و لبوا لخطابک و اجابوا دعائك و آمنوا بك و ايقنوا بآياتک و اقرؤا بحجبتک و اذعنوا لبرهانک و سلکوا فی سبيلک و اتبعوا دليلک و اطلعوا باسرارک و ادركوا رموز کتابک و اشارات صحائفک و بشائر زبرک و الواحک و تمسکوا بذيل ردائك و تمسکوا باهداب انوار کبريائك و ثبتت اقدامهم على عهدک و رسخت قلوبهم على ميثاقک ای رب اضرم فی قلوبهم نار الانجذاب و طير فی حدائق صدورهم طيور العرفان و غرد فی رياض نفوسهم ورق المحبة بابدع الايقاع و الالحن و اجعلهم آيات محکمات و رايات مشتهرات و کلمات تامات و اعل بهم امرک و ارفع بهم اعلامک و اشهر بهم آثارک و انصر بهم کلمتک و اشدد بهم ازر احبتک و انطقهم بشنائک و الهمهم القيام على مرضاتک و نور وجوههم فی ملکوت قدسک و تمم سرورهم بتأييدهم على نصرة امرک ای رب نحن ضعفاء قونا على نشر نفعات تقدیسک و فقرآ اغننا من خزائن توحيدک عراة البسنا من خلع تکریمک خطاة اغفر لنا ذنوبنا بفضلک و جودک و غفرانک انک انت المؤيد الموفق العزيز القوى القدير و البهاء على الثابتين الراسخين ع ع

ای دوستان الهی و یاران معنوی صلاهی الهیست که از ملکوت غیب ابهی بر خاموشان وادی اغما میرسد که ای خفتگان بیدار گردید و ای مخموران هشیار شوید ای مردگان زنده شوید ای پژمردگان تر و تازه گردید ای ساکنان ناطق شوید ای صامتان نعره زنید بانگ بانگ ميثاق است و اشراق فیض الطاف نیر آفاق نسیم ریاض احدیت است که در مرور شمیم نفعات حدائق موهبت است که در سطوعست شمع عنایت جمال قدمست که روشن در هر انجمن است و فیض سحاب رحمت است که طراوتبخش هر گلزار و چمن است آیت توحید است که منطوق کتاب مجید است و صحائف ملکوت رب فرید است که ناطق باسرار بل هم فی لبس من خلق جدید است گوش بگشائید تا بانگ سروش بشنوید و چشم باز کنید تا مشاهده انوار نمائید لطف حق عمیم است و فیض قدیمش مستدیم کورش همه انوار دورش همه آثار مأیوس نگردید نومید نشوید روز امید است و قرن خداوند مجید نشئه اولیست و قرن جمال ابهی روحی لعنته المقدسه فدا در هر فلکی نورش باهر و در هر افقی فیضش ظاهر صیت بزرگواریش شرق و غرب گرفته و آوازه خداوندیش جنوب و شمال احاطه نموده و ولوله در ارکان عالم انداخته و زلزله در اعضاء آدم افکنده عالم از این تجلی در گفتگو و جمیع ملل در جستجو شعله نار موقده در کل جهات بعنان آسمان رسیده و ندای قد ظهر التور المشهود از ارض بگوش سگان جبروت رسیده همه در جوش و خروش و سرمست باده هوش شما که از منبت سدره مبارکه اید و موطن حضرت مقدسه چرا باید خاموش نشینید و گوشه بگیرید باید چنان برافروزید که حرارت نار شما ولایات مجاوره را مشتعل نماید و نفعات حدائق قلوب شما مشام ملأ اعلی را معطر نماید سیل فیض از آن دشت و کھسار بر آفاق جاری گردد و انهار عرفان از آن مدینه ساری بر اودیه و صحرا ساری شود حی علی التَّجَاح حی علی الفلاح حی علی الفضل العظیم حی علی التَّور المبین حی علی الفوز الجلیل حی علی النَّصیب الوفیر و البهاء علیکم اجمعین ع ع

غرّة صفر سنه ۱۳۱۵

---

این سند از کتابخانه مراجع بهایی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت [www.bahai.org/fa/legal](http://www.bahai.org/fa/legal) استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ آوریل ۲۰۲۵، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر